

Lapsi kaipaa läheisyyttä

Kantoliinavideon tuottaminen nettineuvolasivustolle ja
lapsivuodeosastolle

Hoitotyön koulutusohjelma,
terveydenhoitaja
Opinnäytetyö
15.4.2009

Mari Juuti
Pia Mehtonen

Koulutusohjelma	Suuntautumisvaihtoehto	
Hoitotyö	Terveystenhoitaja	
Tekijä/Tekijät		
Mari Juuti, Pia Mehtonen		
Työn nimi		
Lapsi kaipaa läheisyyttä - Kantoliinavideon tuottaminen nettineuvolasivustolle ja lapsivuodeosastolle		
Työn laji	Aika	Sivumäärä
Opinnäytetyö	Kevät 2009	20 + 5 liitettä
TIIVISTELMÄ		
<p>Läheisyys on lapselle tärkeää. Läheisyys ja kosketus rauhoittavat lasta. Kantoliinassa lapsi saa olla lähellä vanhempaa ja tuntee samankaltaista turvallisuudentunnetta kuin kohdussa. Haluamme opinnäytetyöllämme edistää lapsen ja vanhemman mahdollisuutta olla lähellä.</p> <p>Työmme tarkoituksena oli tuottaa video kantoliinan käytöstä imeväisikäisten lasten vanhemmille. Opinnäytetyön tavoitteena oli edistää vanhemman ja lapsen läheisyyttä sekä esitellä kantoliinan käytön monipuolisuutta. Työmme on toiminnallinen ja koostuu videosta sekä kirjallisesta osuudesta. Video sisältää kantoliinan käyttäjien kokemuksia ja vinkkejä sekä ohjeet suosittuun keitaisuristisidontaan. Kirjallinen työ on tehty kantamista, läheisyyttä ja kosketusta käsittelevien tutkimusten pohjalta.</p> <p>Opinnäytetyö on osa Urbaani vanhemmuus -hanketta. Hankkeen tavoitteena on edistää lapsiperheiden hyvinvointia. Tuottamamme video liitetään osaksi www.vauvankaa.fi -sivustoa, josta löytyy jo ennestään tietoa kantoliinan käytöstä. Sivustot on suunnattu pienten lasten vanhemmille. Video tulee myös Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiirin lapsivuodeosastojen käyttöön. Lapsivuodeosastojat ovat lyhyitä, ja vanhemmat saavat paljon tietoa lapsen ensimmäisinä elinpäivinä. Videota voidaan käyttää ohjauksen tukena osastolla, tai vanhemmat voivat tutustua kantoliinan käyttöön myöhemmin kotona.</p> <p>Video tehtiin yhteistyössä Metropolia Ammattikorkeakoulun mediatekniikan opiskelijoiden kanssa.</p>		
Avainsanat		
läheisyys, kantoliina, kantaminen, kosketus		

Koulutusohjelma		Suuntautumisvaihtoehto	
Nursing and Health Care		Bachelor of Health Care	
Tekijä/Tekijät			
Mari Juuti, Pia Mehtonen			
Työn nimi			
A Child Needs Closeness- Producing a Video of Infant Slings to Web Child Health Clinic and Postpartum Ward			
Työn laji	Aika	Sivumäärä	
Final Project	Spring 2009	20 + 5 appendices	
<p>TIIVISTELMÄ</p> <p>Closeness is very important to a baby. Closeness and touch calm the baby down. When being in infant sling the baby can be close to her/his parent and feel the same kind of safety as in the uterus. As health care professionals, we want to promote closeness between a baby and a parent.</p> <p>The objective of our work was to produce a video of using infant sling. The target group of the video are parents. The goal was to promote closeness between a parent and a baby as well as present the versatility of using infant slings. Our final project was a functional project, and it included both a written report and a video. On the video, the users of infant sling shared their experiences of carrying and closeness. The popular wrap'n cross-underneath carry was presented on the video too. Our report was based on the researches of carrying, closeness and touch.</p> <p>Our final project was one part of the Urban Parenthood Project, Urbaani vanhemmuus in Finnish. The objective of the project is to promote the welfare of families. Our video was put on a website on the Internet. On the website, there is some information about carrying and infant slings. The target group of the website are infants' parents. The video was also delivered to the postpartum wards of the Hospital District of Helsinki and Uusimaa. After the childbirth, the families stay only a short time at a hospital and receive lots of information. The hospital may use the video as support when they advice parents. Moreover, the parents may use the video at home and get to know how to use infant slings.</p> <p>The video was produced in the collaboration with students of media engineering at Helsinki Metropolia of Applied Sciences, Finland.</p>			
Avainsanat			
closeness, infant sling, carrying, touch			

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	1
2	LÄHEISYYDEN KULTTUURI	2
2.1	Tiedonhaku teoreettista viitekehystä varten	2
2.2	Käsitteiden määrittely	2
2.3	Kantamisen historiaa	3
2.4	Läheisyyden yhteys vauvan ja vanhempien hyvinvointiin	4
3	TYÖN TARKOITUS JA TAUSTA	7
4	VIDEON TOTEUTTAMINEN	9
4.1	Toiminnallinen opinnäytetyö	9
4.2	Prosessin eteneminen	10
4.2.1	Aiheen valinta	10
4.2.2	Videon suunnittelu	11
4.2.3	Videon toteuttaminen	12
4.3	Videon sisältö	14
4.4	Opinnäytetyön julkaisu	15
5	POHDINTA	15
5.1	Tavoitteiden saavuttaminen	15
5.2	Opinnäytetyöprosessin arviointi	16
5.3	Työn luotettavuus ja eettisyys	17
5.4	Tuotoksen arviointi käyttäjien ja yhteistyötahojen kannalta	17
5.5	Työn hyödynnettävyys ja kehittämishaasteet	18
	LÄHTEET	19
	LIITTEET	
	Liite 1: Synopsis	
	Liite 2: Kertojan teksti	
	Liite 3: Liinaillen -käsikirjoitus	
	Liite 4: Kirje Kantoliinakanavalle	
	Liite 5: Lupa kuvan käyttöön -sopimus	

1 JOHDANTO

Läheisyys on tärkeää sekä lapselle että vanhemmalle. Kantoliinassa kantaminen on yksi tapa vanhemman ja lapsen olla lähekkäin. Lapsen kantaminen ja ruumiillinen läheisyys ovat perinteisiä tapoja hoitaa lasta (Rautaparta 2000: 7). Opinnäytetyömme tavoite on edistää läheisyyttä; pyrimme työmme avulla kannustamaan vanhempia kantamaan ja pitämään lasta lähellä. Työn tarkoitus on tuottaa video kantoliinan käytöstä. Kantoliinan käyttö on yksinkertaista kun sen oppii, mutta oppimisen apuna on hyvä olla havainnollista materiaalia. Videolla on selkeät ja havainnolliset ohjeet kantoliinan käytöstä vanhemmille sekä työssään vanhempia ohjaaville ohjauksen tueksi.

Opinnäytetyömme muodostuu videosta sekä raportista. Opinnäytetyön kirjallisessa osuudessa perehdymme kirjallisuuden perusteella kantoliinan käyttöön lapsen kehitystä tukevana tekijänä sekä kantamisen ja läheisyyden kulttuuriin. Yhteistyössä Metropolia Ammattikorkeakoulun mediatekniikan opiskelijoiden kanssa olemme toteuttaneet videon kantoliinan käytöstä. Videolla opastamme yhden perussidonnan tekemiseen ja esittelemme kantoliinan käyttömahdollisuuksia. Videolla selvitetään myös kantoliinan käytön monipuolisuutta ja kantamisen hyötyjä koko perheelle. Opinnäytetyömme on osa Urbaani vanhemmuus -hanketta. Hankkeen tavoitteena on edistää vauvaperheiden hyvinvointia ja tukea imeväisikäisten vanhempia. (Hoitotieteen laitoksen strategia ja tutkimusohjelma 2008.)

Kiinnostuimme aiheesta, koska kantoliinan käyttö on iloinen, koko perhettä yhdistävä asia. Koemme myös, että Urbaani vanhemmuus -hankkeen kohderyhmä hyötyisi työmme tuotoksesta. Kantoliinaa käyttämällä voidaan helpottaa vanhempien arkea ja tukea vanhempia tasa-arvoiseen vanhemmuuteen. Uskomme, että myös terveydenhoitajilta kysytään usein vinkkejä kantoliinan käyttöön, ja siten olisi hyvä tietää perusasioita liinan käytöstä, vaikka se ei kuulukaan terveydenhoitajan perustyöhön.

2 LÄHEISYYDEN KULTTUURI

2.1 Tiedonhaku teoreettista viitekehystä varten

Näyttöön perustuva hoitotyö jaetaan kolmeen luokkaan, joita ovat tieteellisesti havaittu tutkimusnäyttö, hyväksi havaittu toimintanäyttö sekä kokemukseen perustuva näyttö (Lauri 2003: 7). Käyttämämme tutkimukset perustuvat tieteellisesti havaittuun tutkimusnäyttöön. Olemme käyttäneet työssämme myös joitakin aihetta käsitteleviä oppaita, jotka pohjautuvat osittain kokemukseen perustuvaan näyttöön.

Lapsen kantamista on tutkittu paljon 1970- ja 1980-luvuilla erityisesti antropologiassa. Jätimme ennen 1990-lukua tehdyt tutkimukset työstämme pois sekä niiden heikon saatavuuden että tieteellisen uskottavuuden takia. Käytämme joitakin 1990-luvun tutkimuksia työssämme, koska niihin viitataan monissa uusimmissa tutkimuksissa. Monet kantamista käsittelevät tutkimukset ovat saksan- ja hollanninkielisiä, joten kielen takia olemme joutuneet jättämään ne pois. Tietoa aiheemme tueksi olemme hakeneet pääasiassa manuaalisesti. Olemme myös tehneet hakuja kirjastotietokannoista ja artikkeliviitetietokannoista. Käyttämämme tietokantoja ovat olleet Linda-, Helka-, MetCat-, Medic-, Ovid-, EbscoHost- ja Science Direct- tietokannat. Hakusanoina olemme käyttäneet seuraavia sanoja: infant carrying, carrying, infant-parent closeness, touch, kantoliina, kantaminen, babywear, sling, vauva, lapsi ja baby. Vanhempien tiedon tarpeesta ja saadusta ohjauksesta lapsen synnyttyä olemme etsineet tutkimuksia hakusanoilla ohjaus, vanhemmat, parent, counseling, education ja support.

2.2 Käsitteiden määrittely

Suomen kielen sanakirjassa läheisyys määritellään vieressä ja lähellä olemiseksi (Suomenkielen sanakirja ulkomaalaisille 1999: s.v. läheisyys; Nykysuomen sanakirja 1999: s.v. läheisyys). Läheisyydellä tarkoitamme tässä työssä vauvan ja vanhemman fyysistä läheisyyttä ja kosketusta. Kosketus kuvataan tilanteeksi kahden esineen välillä, joilla ei jossakin kohtaa ole etäisyyttä (Suomen kielen perussanakirja 1990: s.v. kosketus). Työssämme kosketus tarkoittaa fyysisen etäisyyden puuttumista vanhemman ja lapsen väliltä.

Antropologisen käsityksen mukaan hoivaajan ja lapsen välinen tiivis ruumiillinen läheisyys ja lapsen kantaminen ovat alkuperäisiä tapoja hoitaa lapsia ihmiskunnassa. Metsästäjä- ja keräilijäkulttuureissa tapa on ollut välttämätön käytäntö, jotta jälkeläiset pysyisivät hengissä. (Rautaparta 2000: 7.) Nykypäivänä lapsen hoitoon varataan paljon erilaisia välineitä. Välineitä käytettäessä lapsen hoito tapahtuu pääosin muualla kuin hoitajan sylissä. (Rautaparta 2000: 61.) Kantoliina tuo lapsen lähelle, toisin kuin esimerkiksi lastenvaunut ja sitteri.

Lapsen kantaminen on yksi tapa pitää lasta lähellä. Se tarjoaa kantajalle ja lapselle läheisyyttä ja kosketusta. Psykologit Schön ja Silvén (2007) käyttävät termiä *natural parenting* eli luonnollinen vanhemmuus sellaisesta lastenkasvatustavasta, jossa vanhemmat huomioivat herkästi lapsen tarpeet (Schön – Silvén 2007: 110-113.) Antropologiassa termi vastaavalle kasvatustavalle on *proximal care* eli läheinen hoito (St James-Roberts – Alvarez – Csipke –Abramsky – Goodwin 2006: 1147). Luonnolliseen vanhemmuuteen kuuluu muun muassa vauvan lähellä pitäminen suurimman osan päivästä, kunnes lapsi alkaa liikkua itsenäisesti (Schön – Silvén 2007: 103). Käsittelemme tässä työssä lapsen kantamista osana lähellä pitämisen kulttuuria.

2.3 Kantamisen historiaa

Syli on vastasyntyneen virikkeellisin ja turvallisin paikka (Armanto – Koistinen 2007: 223). Vauvaa ei voi pitää liikaa sylissä, mutta joskus vanhemmat tarvitsevat käsiään. Kantoliinassa olemisen mahdollistaa lapsen lähellä olemisen, mutta helpottaa vanhemman lihasjännitystä ja sallii vanhemman tehdä kotitöitä. (Armanto – Koistinen 2007: 225.) Kantoliinaa voi käyttää monella eri tavalla ja sidontoja on erilaisia eri-ikäisille lapsille.

Kantoliinan materiaalina on käytetty lähes mitä tahansa, jossa lasta on ollut mahdollista kantaa. Suomessa suosittuja kantovälineitä ovat olleet tuohesta ja päreestä valmistetut kopat sekä erilaiset kankaista ommellut pussit. Kantovälineiden materiaalit on valittu olosuhteiden mukaan. (Rautaparta 2003: 117-118.)

Lapsia on kannettu kautta aikojen ympäri maailmaa. Aiemmin lapsen kantaminen oli välttämätöntä lapsen hengissä säilymisen kannalta; kantamisella suojeltiin lapsia muun muassa villieläimiltä. Toisaalta kantaminen oli ainoa tapa kuljettaa lasta mukana. Lapsi

sai myös lämpöä ollessaan äidin lähellä, ja tämä ehkäisi paleltumisilta. Sylissä ollessaan lapsella oli myös mahdollista imeä rintaa hänen ollessaan nälkäinen. (Rautaparta 2003: 116-117.)

Monissa Afrikan ja Aasian maissa kantoliinat ovat yhä osa naisen päivittäistä pukeutumista, ja värit valitaan vaatteiden mukaan. Lapsen kantaminen mukana töissä on yhä välttämätöntä joissakin maissa. Kantoliina mahdollistaa äidin työn teon jättämällä kädet vapaiksi. (Rautaparta 2003: 120.)

Suomessa lapsia on kannettu mukana niin peltotöissä kuin kirkkomatkoillakin. Töiden ajaksi lapsi ripustettiin kangaspussissa puuhun, ja näin kantoväline muuntui lapsen sängyksi. Vähitellen kantamista alettiin pitää rahvaanomaisena ja lapsen kantaminen kantovälineillä väheni. Hippiliikkeen myötä kantaminen tuli kuitenkin uudelleen muotiin ja suosio kasvaa edelleen. (Rautaparta 2003: 120.)

2.4 Läheisyyden yhteys vauvan ja vanhempien hyvinvointiin

Lähes kaikki vanhemmat kantavat jossakin määrin lapsiaan sylissä. Lapsen ollessa pieni lasta kannetaan käsivarsilla, mutta lapsen painon lisääntyessä kantaminen tapahtuu usein siten, että lapsi istuu vanhemman lonkkaluun päällä. (Rautaparta 2000: 67.) Lasta käsin kantaessa kantajan kehon yläosa joutuu kovalle rasitukselle. Kantaminen rasittaa erityisesti hartioita, niskaa ja ranteita. Tästä syystä monet käyttävät mieluummin vaunuja kuin kantavat lasta. (Rautaparta 2003: 120.) Rautaparta mainitsee jännetupin tulehduksen olevan tyypillinen kantamisesta johtuva rasitusvamma pienten lasten äideillä. Ilman sopivaa kantovälinettä äidit lopettavat lapsen kantamisen tämän kasvaessa. (Rautaparta 2000: 67.) Makuuasennossa, esimerkiksi vaunuissa ollessaan lapsi saa kuitenkin vain vähän motorisia haasteita ja virikkeitä. Kannaessa lasta pystyasennossa asento ja liike yhdessä vaikuttavat motoriseen kehitykseen edistävästi, koska ne vaikuttavat samanaikaisesti liike- ja tasapainoaisteihin (Rautaparta 2000: 8).

Vauvan lähelläpidon ja kosketuksen ajatellaan tekevän vauvan ensimmäisistä elinviiikoista ja -kuukausista stressittömiä, sillä läheisyys tarjoaa kohdun kaltaisen ympäristön (Schön – Silvén 2007: 110). Kantajan sydänäänet ja liike muistuttavat vauvaa kohdusta. Kantoliinassa vauva kokee samankaltaista turvallisuudentunnetta kuin kapalossa, mikä myös muistuttaa oloa kohdussa. Oikeanlainen, eri aisteja aktivoiva

stimulaatio auttaa vauvaa nukahtamaan. (Schön – Silvén 2007: 110-113.) Kosketuksen avulla voidaan saada aikaan pitkäaikaisia muutoksia elimistön stressinsäätelykyvyssä. Kosketuksen aikaan saamat muutokset perustuvat oksitosiinin vaikutukseen elimistössä. Stressin väheneminen vaikuttaa puolestaan aivojen kehitykseen, ja siten se vaikuttaa muun muassa oppimiseen. (Mäkelä 2005: 1546-1547.) Kosketuksen on myös todettu vähentävän motorista aktiivisuutta ja siten rauhoittavan levotonta vauvaa (Mäkelä 2005: 1547).

Liikestimulaatio rauhoittaa stressaantunutta vauvaa. Schön ja Silvén (2007) mainitsivat useita tutkimuksia, joiden mukaan vauvan keinuttamisella on rauhoittava vaikutus. Tutkimuksissa vauvaa on usein keinutettu esimerkiksi kehdoissa. Kirjoittajat huomauttavat, että lapsen keinuttaminen sylissä on vielä tehokkaampaa, sillä lapsi saa siten liikestimulaation lisäksi myös fyysistä läheisyyttä. (Schön – Silven 2007: 112.) Kantoliinaa käyttämällä lasta on helppoa keinuttaa sylissä.

Barr ym. (1991) havaitsivat aikaisemmassa tutkimuksessaan, että kantaminen ja lähellä pitäminen vähensivät terveen vauvan itkua. Tutkimuksessa äitejä ohjattiin lisäämään vauvan kantamista ja lähelläpitoa muulloinkin kuin syötettäessä ja vauvan itkiessä. Vauvojen itkun havaittiin vähenevän etenkin ilta-aikaan. Myöhemmässä tutkimuksessaan tutkijat etsivät yhteyttä koliikista kärsivien vauvojen itkun vähentymisen ja kantamisen välillä. Tutkimustulos oli, että kantaminen ei vähennä koliikista johtuvaa itkemistä. (Barr ym. 1991: 623.)

Anisfeld ym. (1990) tutkivat, onko vauvan kantaminen yhteydessä kiintymyksen muodostumiseen äidin ja vauvan välillä. Koeryhmän vastasyntyttäneet äidit ohjattiin ylläpitämään fyysistä läheisyyttä kantamalla lapsiaan pehmeällä kantovälineellä eli kantoliinalla tai -repulla. Verrokkiryhmän äidit kantoivat lapsiaan turvakaukalossa eivätkä olleet yhtä paljon kosketuksessa vauvan kanssa kuin koeryhmän äidit. Tutkijat havaitsivat, että koeryhmän äidit vastasivat vauvan viesteihin useammin kuin verrokkiryhmän äidit. Pehmeällä kantovälineellä kannetuille koeryhmän vauvoille kehittyi useammin turvallinen kiintymyssuhde äitiin kuin verrokkiryhmän vauvoille. (Anisfeld – Casper – Nozyce – Cunningham 1990: 1617-1624.) Myös fyysisen läheisyyden ja vierihoidon heti synnytyksen jälkeen on todettu lisäävän koskettelua ja vuorovaikutusta äidin ja lapsen välillä, ja siten se tukee äiti - lapsi -suhteen muodostumista. (Prodromidis ym. 1995: 196-200.)

Lapsen ollessa äidin lähellä vauvan ja äidin välinen vuorovaikutus lisääntyy. Erityisen hyödyllistä tämä on adoptoidun lapsen ja vanhemman välisen vuorovaikutuksen kehittymiselle. Kantaminen lisää myös adoptioäidin herkkyyttä vastata lapsen viesteihin sekä kiintymyssuhteen turvallisuutta. (Gribble 2007: 19-20.)

Kantoliinassa voi kantaa jopa 5-6 -vuotiasta lasta kantajan fyysisestä kunnosta riippuen. Erityisen hyödyllistä kantaminen voi olla adoptoiduille lapsille, iästä riippumatta. Usein adoptoidut lapset eivät kestä eroa aikuisesta. Kantoliina antaa lapselle mahdollisuuden olla aikuisen lähellä ja samalla aikuinen voi tehdä muita askareita. (Gribble 2007: 20.)

Rautaparran tutkielman mukaan lapsen kantaminen kantoliinassa helpottaa arkea monin tavoin. Lapsen ollessa lähellä äiti voi keskittyä muihin asioihin samalla, kun lapsella on hyvä olla äidin lähellä. (Rautaparta 2000: 69.) Fyysinen kontakti ei ainoastaan rauhoita lasta, vaan vaikuttaa myönteisesti myös vauvan fysiologiseen kasvamiseen. Tuntoaistimukset säätelevät kehittyvän lapsen kasvua ja kehitystä. Esimerkiksi ylimääräisten kosketusaistimusten on havaittu lisäävän keskosten kasvua lisäämällä ruokahalua (Schön – Silvén 2007: 115) ja nopeuttavan hermoston kehitystä (Mäkelä 2005: 1545). Kosketuksen on raportoitu olevan yhteydessä myös hormonituotantoon ja immunologiaan (Schön – Silvén 2007 : 116-117).

Matela (2005) tutki pro gradussaan kantoliinan käyttöön vaikuttaneita tekijöitä. 21 vastaajaa 34:stä mainitsi läheisyyden vauvan ja vanhemman välillä olevan tärkeä syy kantoliinan käyttöön. Muita kantoliinan käyttöön vaikuttaneita asioita olivat käytännöllisyys, miellyttävyys, opittavuus, monikäyttöisyys ja ulkonäkö. (Matela 2005: 49.)

Kantamiseen ja kantoliinoiniin kriittisesti suhtautuvat epäilevät esimerkiksi, että kantaminen vaikuttaa negatiivisesti vauvan hengitykseen. Steningin ym. (2000) tekemän tutkimuksen mukaan ei ole näyttöä siitä, että kantoliinan käytöllä olisi negatiivisia vaikutuksia lapsen hapensaantiin ja sydämensykkeeseen. Kuitenkin keskosten kohdalla on tärkeää olla varovainen kantoliinaa käyttäessä, sillä heillä on suurempi riski kärsiä hapenpuutteesta rintakehän liikkumattomuudesta johtuen. Täysiaikaisten lasten kohdalla huomattiin, että happisaturaatio oli korkeampi

kannettaessa pystyasennossa kuin vaaka-asennossa. (Stening – Nitsch – Wassner – Roth 2000: 882.)

Schön ja Silvèn (2007) toteavat, että vauvan kantaminen sylissä pystyasennossa voi ehkäistä välikorvantulehduksia ja liimakorvan syntymistä sellaisilla lapsilla, jotka kärsivät gastroesofagiaalisesta refluksista (Schön – Silvén 2007: 120).

Vauvan kantaminen kantovälineen avulla on huomattavasti kevyempää kantajalle kuin käsissä kantaminen. Antropologisen tutkimuksen mukaan käsissä kantaminen voi kuluttaa energiaa jopa enemmän kuin imettäminen. (Wall-Scheffler – Geiger – Steudel-Numbers 2007: 841.)

Vanhemman on myös hyvä opetella kantamisen tekniikka ja sidonnat tarkasti, sillä väärin käytetty kantoliina voi aiheuttaa tapaturmia. Frisbee ja Hennes (2000) totesivat, että kantoliinoin ja -reppuihin liittyneet onnettomuudet ja tapaturmat olivat yhteydessä kantovälineen sopivuuteen ja suunnitteluun, kantovälineen kuntoon ja käyttöön (Frisbee – Hennes 2000: 56).

3 TYÖN TARKOITUS JA TAUSTA

Lapsivuodeosastolla vanhemmat saavat paljon tietoa. Ensimmäisinä päivinä synnytyksen jälkeen ohjauksessa on hyvä keskittyä vauvanhoidon perusasioihin, sillä hoitoajat ovat lyhyitä ja ohjaukseen on usein osastoilla käytettävissä liian vähän aikaa. Kiireen vuoksi vanhemmat eivät saa niin paljon ohjausta lapsivuodeosastoilla kuin haluaisivat. (Nurminen 1998: 55.) Ensi päivinä vanhemmat odottavat ohjausta erityisesti imetyksestä ja lapsen käsittelystä (Toveri 1994: 30).

Yhdysvaltalainen lastenlääkäri Thomas Berry Brazelton on sanonut, että vauvan ruokkiminen on vain puoli asiaa. Yhtä tärkeää kuin ravinnon antaminen on vauvan kanssa seurustelu, koskettaminen ja sylissä pitäminen - siis kanssakäymisen opettelu vauvan kanssa. (Brazelton 1995: 73.) Siinä mielessä kaikenlainen kosketukseen kannustaminen ja vauvan lähellä pitäminen on ehdottoman tärkeää jo lapsivuodeosastolla.

Monet vanhemmat eivät ole kiinnostuneita kantamisesta tai kantoliinan käytöstä lapsivuodeosastolla, sillä aikaa on vähän ja opittavaa on paljon. Henkilökunnan on kuitenkin hyvä osata ohjata kiinnostuneet vanhemmat lisätiedon ääreen. Jotkut vanhemmat ovat hankkineet tietoa kantamisesta jo etukäteen ja toivovat lapsivuodeosaston henkilökunnalta lisätietoa. Monet lapsivuodeosaston työntekijät osaavat neuvoa vanhempia kantoliinan sitomisessa ja käytössä, tai he käyttävät itse työssään kantoliinaa, kun vauva on levoton ja vanhemmat eivät ole saatavilla. Kaikilla työntekijöillä ei kuitenkaan ole kantoliinaosaamista, joten videomme on paikallaan myös lapsivuodeosastoilla. Haluamme videon avulla kannustaa vanhempia tutustumaan kantamisen maailmaan.

Työmme kuuluu Urbaani vanhemmuus -hankkeeseen. Urbaani vanhemmuus -hankkeessa yhteistyökumppaneina Metropolia Ammattikorkeakoulun kanssa ovat Tampereen yliopiston hoitotieteen laitos, Tampereen yliopistollinen keskussairaala, HUS Kuntayhtymä, Naistentautien ja synnytysten toimialan Naistenklinikan ja Kätilöopiston sairaalat ja Mindcom Oy. Hankkeen keskeisenä tuotteena on vanhemmille tarjottu verkkopalvelu www.vauvankaa.fi, johon on koottu tietoa lapsiperheille ajankohtaisista asioista. Hankkeen tutkimukseen osallistuvat vanhemmat saavat käyttäjätunnukset sivustolle 20. raskausviikolla ja voivat käyttää niitä kunnes lapsi täyttää yhden vuoden. Sivustolla on jo tietoa lapsen kantamisesta ja kantoliinan käytöstä. Työmme täydentää sivustolta löytyvää tietoa kantamisesta. Internetiä hyödynnetään hankkeessa monin eri tavoin. Internet on paljon käytetty tiedonlähde, joten sitä kautta tavoitetaan laajalti ihmisiä. (Vauvaperheille tukea Urbaani vanhemmuus -hankkeesta.) Hankkeen tarkoituksena on kehittää menetelmiä lapsiperheiden vanhemmuuden tueksi. Hankkeen keskeisinä tutkimuskohteina ovat vanhemmuutta tukevat ja haittaavat tekijät. Keskeisenä teemana hankkeessa on vanhemmuuden tukeminen arjessa eri menetelmin. (Hoitotieteen laitoksen strategia ja tutkimusohjelma 2008.)

Hankkeessa mukana olevan Naistensairaalan nimeämä yhdyshenkilö ehdotti opinnäytetyömme aiheeksi kantoliinan käytön ohjeita kuvamateriaalina, koska vanhemmilla on tarvetta konkreettiselle ohjausmateriaalille. Hän korosti erityisesti isien tiedontarvetta kantoliinan käytöstä. Ajattelimme, että video kiinnostaisi erityisesti isiä. Koimme videon havainnollisemmaksi kuin pelkän kuvamateriaalin. Internetissä on paljon tietoa ja vertaistukea kantoliinan käytöstä. Kantoliinan käyttäjille on tehty myös

painettuja oppaita, esimerkiksi Evelin Kirkilioniksen Lapsi kaipaa kantamista (1999), Minni Niemelän Kantoliina ja kestovaippa (2000) ja Malla Rautaparran Kantamisen kausi (2003). Tietoa on paljon, mutta toiminnalliset ja havainnolliset ohjeet puuttuvat.

Video liitetään www.vauvankaa.fi-verkkosivuille, ja se tulee Naistensairaalan lapsivuodeosastojen käyttöön. www.vauvankaa.fi-sivustolla vanhemmat voivat itse tutustua kantoliinan käyttöön ja erilaisiin sidontaohjeisiin. Videota voidaan hyödyntää myös esimerkiksi terveydenhoitajan vastaanotolla.

Työelämän edustaja korosti myös, että maahanmuuttajille suunnattua ohjausmateriaalia on vähän ja tarvetta olisi erityisesti kuvalliselle materiaalille, jolloin yhteisen kielen puuttuminen ei olisi niin suuri ongelma. Videomme tulee www.vauvankaa.fi-sivustolle, joka on kokonaisuudessaan suomeksi. Video ei sivustolla tavoita suomea osaamatonta kohdeyleisöä. Videolla esiintyvät henkilöt ja kertoja puhuvat suomea, joten työmme ei ole suoranaisesti hyödyksi sanattomassa ohjauksessa. Videolla esiteltävän kantoliinan ristisidonnan voi kuitenkin opettaa sanattomasti pelkästään videon kuvamateriaalia käyttämällä.

4 VIDEON TOTEUTTAMINEN

4.1 Toiminnallinen opinnäytetyö

Toiminnalliseen opinnäytetyöhön kuuluvat käytännön toteutus ja sen raportointi. Käytännössä valmistuu aina jokin konkreettinen tuote, kuten opas, video tai tapahtuma. Omassa työssämme tuotamme videon ja raportoimme siitä. Toiminnallinen opinnäytetyö on vaihtoehto tutkimukselliselle ammattikorkeakoulun opinnäytetyölle. Toiminnallisen opinnäytetyön tavoite on esimerkiksi käytännön toiminnan ohjeistamista, opastamista tai toiminnan järjestämistä. (Vilkkä – Airaksinen 2003: 9.)

4.2 Prosessin eteneminen

4.2.1 Aiheen valinta

Opinnäytetyöprosessi alkoi elokuussa 2008. Kiinnittäydyttyämme Urbaani vanhemmuus -hankkeeseen tapasimme Naistensairaalan edustajan ja kyselimme, minkälaiselle materiaalille lapsivuodeosastolla olisi käyttöä. Keskusteluissa nousi esiin tarve toiminnallisille ohjeille kantoliinan käyttöön. Innostuimme aiheesta heti: kummallakaan ei ollut kokemusta kantoliinoista, mutta ajatus vanhemman ja lapsen läheisyyttä korostavasta aiheesta ihastutti meitä. Halusimme myös panostaa isiin; kantoliinailun sukupuolinen tasa-arvo oli tärkeä vaikutin aihetta valitessamme.

Meille tarjottiin mahdollisuutta tehdä yhteistyötä Metropolian mediatekniikan insinööriopiskelijoiden kanssa. Aluksi työmme muoto ei ollut selvä: vaihtoehtoina olivat animaatio, video tai kuvat. Mediatekniikan opiskelijat kertoivat mahdollisuudesta nimeltä rich media, joka tarkoittaa monipuolista eri mediamuotoja yhdistelevää digitaalista formaattia. Päätimme tehdä yhteistyössä rich media -videon. Urbaani vanhemmuus -hankkeessa tuotettiin samanaikaisesti imetysasentoja esittelevä video, jonka projektiryhmään kuuluvat samat mediatekniikan opiskelijat kuin meidän työryhmäämme. Koko prosessin ajan kokoonnuimme yhteisissä palavereissa projektiryhmän kesken.

Aloitimme työn tietoperustan kokoamisella. Etsimme tutkimuksia kantamisesta erilaisista hoitoalan tietokannoista. Tutkimuksia löytyi hyvin vähän. Kantamiselle ja kantoliinalle ei ollut vakiintunutta englanninkielistä termiä, jolla olisimme voineet tehdä hakuja. Laajensimme aiheemme koskemaan myös läheisyyttä ja kosketusta vanhempien ja lapsen välillä. Teimme tietokantahakuja informaatikoiden kanssa ja löysimmekin muutaman kantamista koskeneen tutkimuksen. Teimme hakuja myös muissa kuin hoitotieteen tietokannoissa, ja esimerkiksi antropologisista tietokannoista löysimme lisää kantamistutkimuksia. Kosketuksesta ja läheisyydestä löytyi paljonkin tutkimuksia; otimme työhömmme sellaiset, jotka liittyivät vanhempien ja lasten suhteeseen.

4.2.2 Videon suunnittelu

Tapasimme mediatekniikan väen kanssa syksyllä säännöllisesti ja pohdimme työn toteuttamista. Sovimme niin, että me terveydenhoitajaopiskelijat teemme käsikirjoituksen videoon, hankimme esiintyjät ja vastaamme muutenkin työn sisällöstä. Mediatekniikan opiskelijat lupasivat kuvata esiintyjät ja kantamistilanteet ja rakentaa materiaalista rich media -videon laatimamme käsikirjoituksen perusteella.

Kirjoitimme työmme teoreettista viitekehystä ja suunnittelimme tulevan videon juonta syksyn ajan. Kirjoitimme videon synopsiksen, jossa mietimme muun muassa videon kohderyhmää, sisältöä ja rakennetta (LIITE 1). Synopsiksessa kerrotaan tiiviissä muodossa tuotteen sisältö, kohderyhmä ja tuotteen kuvaus (Keränen – Lamberg – Penttinen 2005: 30). Alkuperäinen ajatuksemme oli, että videossa esitellään erilaisia liinasidontoja ja esitellään hieman kantamisen historiaa ja kantamisen ideologiaa. Syksyn edetessä laitoimme ilmoituksen Kantoliinakanavan sivulle (LIITE 4). Kantoliinakanava on vuonna 2002 perustettu ei-kaupallinen internetsivusto, joka kokoaa yhteen kokeneita kantajia ja aloittelijoita (Kantoliinakanava 2008). Ilmoituksessa kerroimme työstämme ja etsimme esiintyjä videoomme. Saimme muutaman yhteydenoton pienten lasten äideiltä. Toinen meistä tapasi neuvolaharjoittelussa liinailevan pienen vauvan äidin ja pyysi äitiä lapsineen esiintymään videoomme. Esiintyjät alkoivat olla koossa.

Alkuperäisenä ajatuksena oli saada videolle esiintymään sekä isiä että äitejä. Kaikki ilmoittautuneet olivat kuitenkin naisia. Halusimme pitää videon mahdollisimman luontevana, ja siksi emme halunneet lavastaa kuvaustilanteita ja miesnäkökulma jäi videolta puuttumaan. Useimpien videolla esiintyvien miehet olivat ainakin kokeilleet kantamista. Usein äiti on kuitenkin aktiivisempi lapsen kantaja. Videomme on suunnattu imeväisikäisten lasten vanhemmille, joten pääosin videolla esiintyvät lapset ovat alle vuoden ikäisiä. Kantaminen sopii kuitenkin myös vanhemmille lapsille. Videollamme esiintyy myös yksi noin kolmevuotias lapsi, jonka äiti on kantanut häntä vauvasta asti.

4.2.3 Videon toteuttaminen

Vuoden 2008 lopussa teimme käsikirjoitusta (LIITE 3) videoon. Käsikirjoitus on runko, jonka ympärille mediatuote rakennetaan (Keränen – Lamberg – Penttinen 2005: 31). Tämän videon käsikirjoituksessa on videon rakenne, kertojan äänen sisältö, musiikki ja mediaratkaisut. Käsikirjoituksen tekeminen oli hiukan hankalaa, koska halusimme perheiden esiintyvän luonnollisesti ja esittelevän liinailua omalla tavallaan. Emme siis voineet kirjoittaa juonta ja vuorosanoja. Päätimme kyllä, minkälaisia asioita haluamme kuvattavan, mutta muuten kuvaustilanteet täytyi jättää suunnittelematta. Haastattelun kysymykset laadimme etukäteen, mutta muuten kuvaukset suunniteltiin pääasiassa vasta kuvauspaikalla. Haastatteluissa kysyimme esiintyjiltä heidän kantotilanteistaan, lapsen viihtymisestä kantoliinassa, vanhemman kokemuksista kantamisesta ja läheisyydestä vanhemman kokemana. Olimme myös yhteydessä videomme esiintyjiin sähköpostitse. Kysyimme heiltä omia kokemuksia kantoliinan käytöstä. Kokemukset vaikuttivat kysymysten laadintaan.

Tammikuun 2009 alussa kuvasimme erilaisia liinailutilanteita kahden perheen kotona. Yhtä perhettä kuvasimme koulullamme. Samaan aikaan projektissa kuvattiin myös imetysvideota, jonka esiintyjäperhettä kuvattiin myös kantoliinavideolle. Kuvaustilanteet olivat jännittäviä, mutta erittäin mielenkiintoisia. Vuorovaikutus perheiden kanssa oli luontevaa, ja yhteistyö mediatekniikan opiskelijoiden kanssa oli helppoa. Kuvaukset olivat hyvin luontevia, sillä suurin osa kuvauksista tehtiin esiintyjien kotona luonnollisessa ympäristössä. Videolla esiintyneet äidit käyttivät kaikki samaa sidontaa imeväisikäisellä, joten päätimme esitellä videollamme ainoastaan yhden sidonnan ja keskittyä enemmänkin esittelemään kantoliinan käytön monipuolisuutta.

Kuvausten jälkeen kävimme kuvausmateriaalia läpi. Valitsimme videolle kohtaukset ja kirjoitimme kertojan tekstiä haastattelujen ja tutkitun tiedon pohjalta. Kertojan teksti (LIITE 2) pohjautuu työssämme esiteltäviin tutkimustuloksiin sekä vanhemmille suunnattuun oppaaseen. Ennen äänityksiä lähetimme tekstin hyväksyttäväksi Naistensairaalan yhdyshenkilölle, joka hyväksyi kirjoittamamme tekstin. Kertojan puhe äänitettiin Metropolia Ammattikorkeakoulun äänitysstudioissa Leppävaarassa. Kertojana toimi toisen opinnäytetyötekijän puoliso.

Pohdimme videota kootessa paljon tekijänoikeusasioita. Halusimme videoon musiikkia sekä alkuun, videon taustalle että lopputekstien päälle. Musiikkiteoksien tekijöillä on tekijänoikeudet teoksiinsa. Tekijänoikeudet kuuluvat kappaleen säveltäjälle, sanoittajalle ja sovittajalle. Suoja-aika on 70 vuotta, eli 70 vuoden kuluttua tekijän kuolemasta teos vapautuu tekijänoikeudesta. (Keränen – Lamberg - Penttinen 2005: 18-20.) Pyysimme erästä tuttua muusikkoa esittämään jonkin tekijänoikeuksista vapaan lastenlaulun, mutta hän ei kiireiltään ehtinyt. Sen sijaan hän tallensi meille kaksivuotiaan tyttärensä laulua pienen pätkän. Myöhemmin huomasimme, että tekijänoikeudellisista syistä emme voi käyttää lapsen laulamaa kappaletta videollamme. Tarvitsimme lisää musiikkia. Päädyimme valitsemaan musiikit videolle Metropolian SmartSound-musiikkikirjastosta. Musiikkikirjasto sisältää tekijänoikeuksettomia, lähinnä kaupalliseen tarkoitukseen soveltuvia musiikkikappaleita. Valitsimme musiikit sopimaan synopsissemme kirjattuun ajatukseen, jonka mukaan videomme on raikas ja iloinen.

Videossa on myös tehosteena valokuvia. Valokuvissa lapsia kannetaan eri aikoina ja erilaisissa kulttuureissa. Löysimme valokuvat Internetistä infant/baby sling ja carrying -hakusanoja käyttämällä. Käytimme erityisesti kuvapalveluja, joiden kuvat ovat public domain eli vapaasti yleiseen käyttöön asetettuja teoksia. Osassa kuvista on Creative Commons -lisenssi. Lisenssi tarkoittaa sitä, että tekijä on luopunut teoksen tekijänoikeuksista joko osittain tai kokonaan. Creative Commons -kuvia voi siis käyttää, jos lisenssin vaatimat ehdot täyttyvät. Olimme yhteydessä Metropolia Ammattikorkeakoulun tekijänoikeusasioista tietävään mediatekniikan opettajaan, jotta materiaalimme olisi varmasti sallittua. Videon esiintyjät puolestaan antoivat luvan kuvan ja äänen käyttöön tarkoitukseen varatulla lomakkeella (LIITE 5).

Laatimamme käsikirjoituksen (LIITE 3) perusteella mediatekniikan opiskelijat editoivat videon. He tekivät videosta ensimmäisen version ja kommentoimme sitä. Vähän kerrallaan video rakentui palasista kokonaiseksi. Nykyajan digitekniikka mahdollisti sen, että saimme tehdä muutoksia käsikirjoitukseen ja kertojan tekstiin vielä videon editointivaiheessa. Videon ulkoasun suunnittelu tapahtui yhteistyössä meidän, mediatekniikan ja imetysvideon tekijöiden kesken. Imetys- ja kantoliinavideot ovat samaa sarjaa, joten ulkoasut suunniteltiin samanlaisiksi.

Yhteiset tapaamiset mediatekniikan opiskelijoiden ja opettajan kanssa jatkuivat koko prosessin ajan. Videon valmistumiseen mennessä koko projektiryhmän tapaamisia kertyi 12; lisäksi tapasimme osan kanssa esimerkiksi äänitysten ja kuvausten merkeissä. Tapaamisissa suunnittelimme tulevia kuvauksia, katsoimme tuotoksia ja sovimme prosessin etenemisestä. Lisäksi projektiryhmän sähköpostilistalla on lähetetty yli 150 viestiä. Olemme myös olleet toistuvasti yhteydessä Naistensairaalan yhdyshenkilöön, kutsuneet hänet yhteisiin palavereihimme ja informoineet häntä työn etenemisestä.

4.3 Videon sisältö

Videon pituus on noin 15 minuuttia. Videolla esitellään kantoliinan käyttöä eri tilanteissa ja kerrotaan kantamisen ja läheisyyden hyödyistä. Videolla esiintyy neljä äitiä lastensa kanssa. Heitä haastatellaan kantoliinan käyttämisestä ja kuvataan heidän tavallisia kantamistilanteitaan. Videolle valitsimme yhden perussidonnin, jonka käyttöä havainnoillistimme suullisilla ohjeilla. Alunperin oli tarkoitus, että videolla olisi esitelty erilaisia sidontoja (vrt. Synopsis, LIITE 1). Videomme esiintyjät käyttivät kuitenkin kaikki samaa perussidontaa, joten päädyimme esittelemään vain sen. Sidonta on monipuolinen, koska sitä voi käyttää eri-ikäisille lapsille. Matela tutki gradussaan kantoliinan käytettävyyttä ja käyttäjien valintoja. Hänen tekemänsä tutkimuksen mukaan videollamme esiteltävä kietaisuristikaksi-sidonta oli kaikkein suosituin sidonta; 20 vastaajaa 34:stä piti kietaisuristikahta miellyttävimpänä ja helpoimpana sitoa. (Matela 2005: 57-59.)

Videon sisältö rakentuu teemoista, jotka sisältävät kertojan puhetta ja äitien haastattelua. Aluksi videolla kerrotaan lapsen kantamisen historiasta ja kerrontaa tehostavat valokuvat. Historiatiedot on koottu Rautaparran kirjasta ja pro gradusta (Rautaparta 2000; 2003). Seuraava teema pohjautuu vanhempien kokemuksiin kantamisesta ja kuvauksista heidän kantamistilanteistaan. Toisen teeman yhtenä osana on pystyasennon vaikutus lapsen ruoansulatusvaivoihin vanhempien kokemana. Kolmantena teemana on kantoliinan sitominen. Sidonnan jälkeen äidit puhuvat läheisyydestä sekä kantajan että lapsen näkökulmasta. Kertojan teksti rakentuu vanhempien kokemuksista sekä opinnäytetyömme teoreettisesta viitekehystä.

4.4 Opinnäytetyön julkaisu

Opinnäytetyömme julkaistaan 16.4.2009 klo 13 Metropolia Ammattikorkeakoulun Sofianlehdonkadun toimipisteessä. Tilaisuudessa esitellään myös imetysasentovideo. Tilaisuuteen on kutsuttu Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiirin Naistensairaalan yhdyshenkilö sekä lapsivuodeosastojen henkilökuntaa. Olemme kutsuneet tilaisuuteen myös opiskelijatovereita sekä videon esiintyjät.

Video esitellään myös Interaktiivinen Tekniikka Koulutuksessa 2009 -konferenssissa Hämeenlinnassa 22.-24.4.2009. Olemme konferenssissa mukana esittelemässä Metropolia Ammattikorkeakoulun hoitotyön ja mediatekniikan opiskelijoiden välistä yhteistyötä.

Tarjoamme videota myös Kantoliinakanavalle. Olemme saaneet hankkeen yhdyshenkilöltä luvan julkaista video myös kyseisellä sivustolla, edellyttäen että työn tiedot ja hankkeen nimi ovat näkyvillä.

5 POHDINTA

5.1 Tavoitteiden saavuttaminen

Työmme tavoitteena oli edistää läheisyyttä vanhemman ja lapsen välillä sekä tuottaa selkeät ja käytännölliset ohjeet kantoliinan käyttöön. Videomme kannustaa vanhempia pitämään lasta lähellä. Videolla esiintyvät äidit kertovat läheisyyden merkityksestä, ja läheisyyttä tuodaan esille sekä lapsen että vanhemman näkökulmasta. Lisäksi videolla esitellään yksi suosituimmista ja käytetyimmistä sidonnoista. Videolla opastetaan selkeästi kuvan ja kerronnan avulla tekemään sidonta. Mielestämme olemme saavuttaneet asettamamme tavoitteet hyvin.

Työelämän edustajat toivoivat videomme tukevan ihokontaktia lapsen ja vanhemman välillä. Videollamme tuodaan esiin, että kantoliinaa voi käyttää ihokontaktin apuna. Olemme työllämme siis vastanneet työelämän esittämiin haasteisiin.

5.2 Opinnäytetyöprosessin arviointi

Opinnäytetyöprosessi on edennyt suunnitelman mukaisesti. Alussa aiheen rajaaminen tuotti meille vaikeuksia, sillä halusimme työmme olevan tarkasti rajattu ja siten mahdollinen toteuttaa. Teoreettisen viitekehyksen laatiminen oli melko hankalaa, koska aiheestamme oli vaikeaa löytää tutkimuksia. Suurin osa löytämistämme tutkimuksista oli joko vanhoja tai kirjoitettu kielillä, joita emme osaa. Laajensimme teoreettista viitekehystä ottamalla mukaan läheisyyden ja kosketuksen vanhemman ja lapsen välillä. Etsimme tutkimuksia myös yhdessä informaatikoiden kanssa. Tutkimuksia löytyi kuitenkin melko vähän. Löydettyämme tutkimukset, joita voimme käyttää, työmme alkoi edistyä hyvin. Kirjoitimme teoreettisen viitekehyksen suunnittelemassamme ajassa eli syksyn 2008 aikana.

Videon suunnittelu ja toteutus on ollut mielenkiintoista ja antoisaa. Yhteiset tapaamiset projektiryhmän kanssa ovat auttaneet pysymään aikataulussa. Myös yhteistyö esiintyjien kanssa oli sujuvaa ja kuvaukset onnistuivat hyvin.

Opinnäytetyöprosessin aikana olemme lähettäneet kymmeniä sähköposteja projektiryhmän kesken. Olemme myös olleet useaan kertaan yhteydessä työelämän edustajiin sähköpostitse ja tavanneet heitä henkilökohtaisesti. Projektiryhmäläisten kesken jokainen on suunnitelleet videota omien vastualueiden mukaisesti. Yhteistyö on ollut ajoittain hankalaa, mutta joustavan projektiryhmän ansiosta aikataulussa on pysytty. Kaikki ovat toimineet suunnitelman mukaisesti ja olemme pysyneet aikataulussa. Työ on vaatinut koko ajan yhteistyötä monien eri tahojen kanssa.

Isossa projektissa mukana olo on ollut haasteellista. Työskentely on vaatinut meiltä pitkäjänteisyyttä ja suunnitelmallisuutta. Työssämme on koko ajan korostunut teorian ja käytännön yhteensovittaminen. Olemme onnistuneet siinä hyvin. Videon kertojanteksti ja teemat on tuotettu teorian pohjalta.

Opinnäytetyöprosessi on edennyt nopeassa tahdissa. Koko työ on valmistunut vajaassa vuodessa. Samanaikaisesti olemme käyneet useammassa käytännön harjoittelussa, joten pelkästään opinnäytetyön tekemiseen varattua aikaa on ollut melko vähän. Aluksi tarkoituksena oli tehdä video vain nettineuvolasivustolle, mutta hankkeessa yhteistyössä olevan Helsingin ja Uudenmaan Sairaanhoidopiirin Naistensairaalan toiveesta videosta

valmistuu myös dvd-versio lapsivuodeosastojen käyttöön. Dvd:n tuottaminen on lisännyt työtämme, sillä meidän piti myös suunnitella dvd:n ulkoasua.

5.3 Työn luotettavuus ja eettisyys

Videomme teemat ja kertojan teksti pohjautuvat tieteellisiin tutkimuksiin, joita käytetään raportimme teoreettisessa viitekehyksessä. Tietoperustan luotettavuuteen saattaa vaikuttaa heikentävästi se, että osa löytämistämme tutkimuksista oli saksan- ja hollanninkielisiä, joten emme voineet niitä käyttää. Esiintyjien kertomat tiedot ovat heidän omia kokemuksiaan, mutta ne eivät ole ristiriidassa tutkimustiedon kanssa. Valitsimme videolle äitien haastatteluista ne asiat, jotka ovat merkityksellisiä aiheen ja tavoitteen kannalta.

Pohdimme videon toteuttamista eettisestä näkökulmasta koko prosessin ajan. Kuvaustilanteet tapahtuivat pääosin esiintyjien kodeissa, joten otimme sen huomioon kuvauksia suunnitellessamme. Huolehdimme esiintyjien yksityisyydestä tarjoamalla mahdollisuuden kuvauksiin myös kodin ulkopuolella. Toimimme lapsiperheiden toiveiden mukaisesti muun muassa suunnitellessamme kuvausaikatauluja. Pyrimme sovittamaan kuvaukset mahdollisimman vähän perheitä rasittaviksi. Koko työryhmä toimi joustavasti kuvatessamme perheitä; esimerkiksi lasten ruokailu- ja nukkumismahdollisuudet otettiin huomioon.

Pyysimme esiintyjiltä luvat käyttää kuvattua materiaalia Lupa kuvan käyttöön - sopimuksella (LIITE 5). Lupakaavakkeita kirjoitettiin kaksi kappaletta, yksi esiintyjälle ja toinen tuotantoryhmälle. Pyysimme myös myöhemmin esiintyjiltä lupaa laittaa video Kantoliinakanavalle. Kaikki antoivat suostumuksensa.

5.4 Tuotoksen arviointi käyttäjien ja yhteistyötahojen kannalta

Työelämäyhteys on jatkunut tiiviinä koko opinnäytetyöprosessin ajan. Olemme huomioineet työskentelyssämme kohderyhmät ja yhteistyötahojen arvot ja toiveet. Tuottamamme video vastaa työelämän tarpeisiin. Lapsivuodeosastoilla videota voidaan käyttää ohjauksen apuna, ja kotona vanhemmat voivat tutustua videon avulla kantoliinan käyttöön.

Videon julkaisu tapahtuu vasta raportin palauttamisen jälkeen, joten emme ehdi saada palautetta kirjoitettavaksi tähän raporttiin. Työelämäyhdyshenkilö on ollut tyytyväinen aiheeseemme ja valitsemiimme teemoihin. Lisäksi esiintyjät kokivat videon hyödylliseksi ja tarpeelliseksi.

Lapsen kantaminen kantoliinassa on hyödyllistä niin lapsen kuin vanhemmankin kannalta. Kantamaan ei kuitenkaan kannata ryhtyä, jos vanhempi kokee lapsen läheisyyden ja lapsessa kiinni olemisen ahdistavaksi. Kaikki lapsetkaan eivät nauti kantoliinassa olosta. Vanhemmille asetetaan nykyään paljon vaatimuksia, joita emme halua työllämme lisätä. Lapsen kantaminen liinassa tarjoaa mahdollisuuksia helpottaa lapsiperheen arkea.

5.5 Työn hyödynnettävyys ja kehittämishaasteet

Toivomme, että video saataisiin laajempaan käyttöön ja useampien kiinnostuneiden vanhempien katseltavaksi. Kantoliinakanava.fi- sivusto voisi myös olla hyvä kanava työllemme. Mahdollisuuksien mukaan videota voitaisiin käyttää myös ohjausmateriaalina perhevalmennuksessa.

Koemme kantoliinan läheisyyttä edistäväksi ja arkea helpottavaksi apuvälineeksi. Toivomme kantoliinan käytön leviävän laajemmalti. Hoitotyön opiskelijat voisivat toteuttaa ohjaushetkiä lapsivuodeosastoilla ja lastenosastoilla henkilökunnalle ja vanhemmille. Samanlaisia ohjaushetkiä voisi järjestää myös terveysasemilla terveydenhoitajille. Parhailaan ryhmä Metropolia Ammattikorkeakoulun kättilöopiskelijoita suunnittelevat kehitystyönään kantoliinaohjausta Helsingin terveysasemien perhevalmennukseen.

Toivomme työmme kannustavan opiskelijoita tekemään yhteistyötä muuan alojen opiskelijoiden kanssa niin opinnäytetöissä kuin muissakin projekteissa.

LÄHTEET

- Anisfeld, Elizabeth – Casper, Virginia – Nozyce, Molly – Cunningham, Nicholas 1990: Does infant carrying promote attachment? An experimental study of the effects of increased physical contact on the development of attachment. *Child Development* 61. 1617-1627.
- Armanto, Annukka – Koistinen, Paula 2007: *Neuvolatyön käsikirja*. Helsinki: Tammi.
- Barr, Ronald G. – McMullan, Sara J. – Spiess, Heinz – Leduc, Denis G. – Yaremko, John – Barfield, Randy – Francouer, T. Emmett – Hunziker, Urs A. 1991: Carrying as colic “therapy”: A randomized controlled trial. *Pediatrics* 87 (5). 623-630.
- Brazelton, T. Berry 1995: *Käännekohtia: Lapsen kehitys vauvasta kouluikään*. Haapio Marja (suom.). Helsinki: Otava.
- Gribble, Karleen 2007: A model for caregiving of adopted children after institutionalization. *Journal of child and adolescent psychiatric nursing* 20 (1). 14-26.
- Frisbee, Stephanie J – Hennes, Halim 2000: Adult-worn child carriers: a potential risk for injury. *Injury prevention* 6; 56-58.
- Hoitotieteen laitoksen strategia ja tutkimusohjelma 2008. Tampereen yliopisto. Hoitotieteen laitos. Verkkodokumentti. Päivitetty 8.5.2008. <<http://www.uta.fi/laitokset/hoito/tutkimus/tutkimusohjelma.pdf>>. Luettu 2.10.2008.
- Keränen, Vesa – Lamberg, Niko – Penttinen, Jukka 2005: *Digitaalinen media*. Jyväskylä: Docendo.
- Lauri, Sirkka (toim.) 2003: *Näyttöön perustuva hoitotyö*. Helsinki: WSOY.
- Matela, Aija 2005: *Kannattaako kantoliina? Mitkä tekijät vaikuttavat sidottavan kantoliinan käyttöön? Pro gradu -tutkielma*. Joensuun yliopisto. Käsiyötieteen laitos.
- Mikä ihmeen Kantoliinakanava. Kantoliinakanava 2008. Verkkodokumentti. <http://www.kantoliinakanava.fi/kantoliinakanava/tekstisivu.tpl?navi_id=472>. Luettu 23.11.2008.
- Mäkelä, Jukka 2005: Kosketuksen merkitys lapsen kehityksessä. *Suomen lääkärilehti* 60 (14). 1543-1549.
- Nurmi, Timo (toim.) 1999: *Suomenkielen sanakirja ulkomaalaisille*. Helsinki: Gummerus.
- Nurminen, Leena 1998: *Synnyttäneiden äitien opetus lapsivuodeosastolla. Kyselytutkimus synnyttäneille Päijät- Hämeen keskussairaalassa. Pro gradu -tutkielma*. Helsingin yliopisto. Yleislääketieteen ja perusterveydenhuollon laitos.

Nyky-suomen sanakirja 1996. 14.painos WSOY: Helsinki.

Prodromidis, Margarita – Field, Tiffany – Arendt, Robert – Singer, Lynn – Yando, Regina – Bendell, Debra 1995: Mothers touching newborns: A comparison of rooming-in versus minimal contact. *Birth* 22 (4). 196-200.

Rautaparta, Malla 2003: Kantamisen kausi – Aika raskaudesta sylihoitoon. Helsinki: Tammi.

Rautaparta, Marja-Leena 2000: Liinakyyti ja perhesänky - vastarinnan merkit suomalaisäitien lastenhoidossa. Pro gradu -tutkielma. Helsingin yliopisto. Kulttuuriantropologian laitos.

Schön, Regine A – Silvén, Maarit 2007: Natural parenting. Back to basics in infant care. *Evolutionary Psychology* 5 (1): 102-183.

Stening, Waltraud – Nitsch, Patrizia – Wassner, Gernot – Roth, Bernhard 2000: Cardiorespiratory stability of premature and term infants carried in infant slings. *Pediatrics* 110. 879-883.

St James-Roberts, Ian – Alvarez, Marissa – Csipke Emese –Abramsky Tanya – Goodwin, Jennifer 2006: Infant Crying and Sleeping in London, Copenhagen and When Parents Adopt a “Proximal” Form of Care. *Pediatrics* 117: 1146-1155.

Suomen kielen perussanakirja. 1990. Kotimaisten kielten tutkimuskeskuksen julkaisusarja. Helsinki: Valtion painatuskeskus.

Toveri, Eila 1994: Ensisynnyttäjien odotuksia ja kokemuksia vierihoidon ja omatoimisen terveydenhoidon ohjauksesta lapsivuodeosastoilla. Pro gradu -tutkielma. Turun yliopisto. Hoitotieteen laitos.

Vauvaperheille tukea Urbaani vanhemmuus -hankkeesta. Metropolia Ammattikorkeakoulu. Verkkodokumentti.
<http://www.metropolia.fi/tutkimus_ja_kehitystoiminta/hankkeet_ja_asiantuntijat/urbaani_vanhemmuus/> Luettu 8.9.2008.

Vilkka, Hanna – Airaksinen, Tiina 2003: Toiminnallinen opinnäytetyö. Helsinki: Tammi.

Wall-Scheffler, C.M – Geiger, K. – Steudel-Numbers, K.L 2007: Infant carrying: The role of increased locomotory costs in early tool development. *American Journal of physical anthropology* 133. 841-846.

SYNOPSIS

1. Miksi multimediatuote tehdään? Teemme videon läheisyydestä vanhemman ja vauvan välillä ja erityisesti vauvan kantoliinassa kantamisesta. Video tehdään, koska kantoliinon käyttö on yleistynyt, mutta toiminnallisia käyttöohjeita ei ole.
2. Mikä on multimediatuotteen tavoite? Videon tavoitteena on tuottaa vanhemmille selkeät ohjeet kantoliinan käytöstä.
3. Kuinka tuotetta käytetään (käyttötarkoitus)? Videomme tulee verkkovideona vauvankaa.fi -sivustolle ja mahdollisesti muuallekin verkkoon. Videosta voi tehdä myös dvd:n. Vanhemmat katsovat videon ja saavat siitä vinkkejä läheisyyteen ja vauvan kantamiseen. Lapsivuodeosaston/neuvolan työntekijät voivat käyttää tarvittaessa videota ohjauksen apuna.
4. Kenelle tuote tehdään? Tuote tehdään ensisijaisesti imeväisikäisten lasten vanhemmille. Tuotteen toissijaisena kohderyhmänä ovat lapsivuodeosastojen työntekijät ja terveydenhoitajat lastenneuvoloissa.
5. Mikä on tuotteen sisältö? Videossamme on alussa vanhemman ja lapsen läheisyyttä sekä kantoliinan käyttöä esittelevä osuus. Esittelyosuudessa kuvataan kantoliinan käyttömahdollisuuksia ja mahdollisesti myös käyttäjien kokemuksia. Esittelyn jälkeen videolla esitellään erilaisia kantoliinasidontoja ja niiden tekoa. Sidontoja voisi olla 3-5.
6. Mikä on sisällön rakenne? Videon rakenne on lineaarinen. Videolle tulee kuitenkin ”kohtausvalikot”, joiden kautta voi edetä esimerkiksi suoraan eri sidontoihin.
7. Millainen tuote on? Miltä se näyttää ja kuulostaa? Video on raikas, mutta informatiivinen. Asiallinen, mutta viihdyttävä. Videomme on samaa sarjaa imetysvideon kanssa, joten videoissa olisi hyvä olla jotain yhteistä tematiikkaa, kuten musiikkia tai grafiikkaa. Video kestää noin 10 minuuttia.
8. Kuinka sisältö kerrotaan? Sisältö kerrotaan asiallisesti, pyrkien kuitenkin saamaan vanhemmat innostuneiksi kantamisesta. Videolla pyritään esittämään kantaminen iloisena asiana.

KERTOJAN TEKSTI

Lapsia on kannettu kautta aikojen. Kantamisen apuna on käytetty eri aikoina erilaisia välineitä, jotka on valmistettu esimerkiksi nahasta, kankaasta tai puusta. Entisaikaan äidit kantoivat lapsia liinassa mukanaan päivän menoissa, esimerkiksi kirkkomatkoilla ja peltotöissä. Liinassa kantaminen suojaasi lasta kylmyydeltä ja vaarallisilta eläimiltä. Lapsi sai myös tarpeeksi ravintoa ja nestettä ollessaan äidin lähellä. Liina muuntui lapsen sängyksi, kun se laitettiin riippumaan katosta tai puun oksasta. Suomessa lapsia kannettiin kangaspussissa tai kulmistaan yhteen solmitussa kankaassa, jota kutsuttiin lakanakiikuksi, vitmiksi tai hurstiksi.

Kaupungistumisen ja vaurastumisen myötä lapsen kantaminen liinassa väheni. Kantamista pidettiin rahvaanomaisena. Hippiliikkeen myötä kantaminen tuli uudelleen muotiin ja suosio kasvaa edelleen. Joissakin kulttuureissa äidit ottavat yhä lapset mukaan töihin kantaen heitä eri materiaaleista tehdyissä liinoissa. Afrikan ja Aasian maissa kantoliinat ovat osa äidin päivittäistä pukeutumista: liinan värit valitaan vaatteiden mukaan.

Liinoja voi ostaa tai tehdä itse. Materiaalia valitessa tulee huomioida, että kangas antaa hieman periksi, mutta ei veny liikaa. Liina kiedotaan lapsen ja kantajan kehon ympäri. Liinaa voi käyttää monella eri tavalla ja sidontoja on erilaisia eri ikäisille lapsille. Kantoliinassa lasta voi pitää myös ihokontaktissa. Liinassa vanhempi ja lapsi ovat lähellä toisiaan.

Lapsen kantaminen kantoliinassa helpottaa arkea monin tavoin. Liinassa on mahdollista myös imettää. Lapsen ollessa lähellä vanhempi voi keskittyä muihin asioihin samalla, kun lapsella on hyvä olla. Monet vanhemmat kokevat, että lapsi rauhoittuu liinassa ollessaan.

Pystyasento edistää lapsen motorista kehitystä ja helpottaa ruoansulatusvaivoja.

Yksi käytetyimmistä sidontatavoista on kietauristisidonta, jota voi soveltaa eri tavoin. Kietauristisidontaa voi käyttää kaiken ikäisille lapsille.

Tässä sidonta tehdään pitkällä trikooliinalla. Aseta liinan keskikohta alavatsalle. Vie liinan päät selän taakse ja laita ne ristiin. Tuo ne sitten olkapäiden yli eteen. Varmista, ettei liina mene kierteelle. Pujota liinan päät vyötäröä vasten kulkevan osan alta ja laita päät ristiin edessä. Kiristä liinaa tarvittaessa. Vie liinan päät taakse ja tee solmu. Jos liinaa riittää, voit tuoda liinan päät vielä eteen ja tehdä solmun sivulle. Käytä merimiessolmua tai tee umpisolmu. Nosta lapsi olkapäätäsi vasten ja pujota lapsen jalat yksi kerrallaan liinan sisään ristikkäisten kankaiden sisäpuolelle. Levitä kankaat lapsen pepun ja reisien päälle. Lopuksi pujota vyötäröllä kulkeva liinan osa lapsen selän taakse.

Pientä vauvaa kantaessa on huolehdittava pään tukemisesta. Ristikkäisten liinujen reunojen on tärkeää ylettyä vauvan polvitaiveisiin, jotta vauvan jalat pysyvät koukussa ja asento tukevana.

Syli on lapsen paras paikka. Kosketus vaikuttaa positiivisesti lapsen kasvuun ja kehitykseen. Vanhemman läheisyys muistuttaa kohdussa oloa ja lisää lapsen turvallisuudentunnetta. Myös vanhemmat lapset viihtyvät liinakydyissä.

Myös vanhempi nauttii lapsen läheisyydestä. Lapsen lähellä olo auttaa vanhempaa tunnistamaan lapsen viestejä.

Liinailu on koko perheen juttu. Liinan voi tehdä edullisesti itse, niitä voi kierrättää perheeltä toiselle ja kuka tahansa voi kantaa.

Löydät lisää tietoa kantamisesta Internetistä. Aloittaessasi liinailun voit pyytää vinkkejä kokeneelta liinailijalta. Kokeile liinailua, sillä kantaminen kannattaa!

LIINAILLEN- käsikirjoitus

Kohtauksien väliin välikuvat (H:\Kantoliina\2009_01_09_Andrea\loput kuvat, VAUVA_LATTIALLA2.avi, 4.37-4.44)

V= Vilhelmiina, kuvattu 8.1. Lapset Loviisa 3kk ja Eino 2v 8kk

A= Aniko, kuvattu 9.1. Lapsi Andi 6kk

F= Fanny, kuvattu 19.1, lapsi Frans 2v 4kk.

M=Marja, lapset Rasmus ja Kasper kuvattu imetyskuvausten yhteydessä.

K= kertoja, perässä pätkän kesto

Alkutunnus: Aniko ja Andrea H:\Kantoliina\2009_01_09_Andrea\loput kuvat, ulkona.avi 5.21 eteenpäin. Vilhelmiina, Loviisa ja Eino H:\Kantoliina\2008_01_08_Loviisa, kantoliina_otos10.avi, 1.30 eteenpäin. Marja ja vauva, 4.26-4.38. Fanny ja Frans H:\Kantoliina\2009_01_19_Frans\kamera2, kahvila.avi 01.50 eteenpäin.

Musiikit SmartSound -musiikkikirjastosta.

Alkumusiikki: Classic Rock-levy, kappale Top of the world.

Lopputeksteihin: Classic Rock-levy, kappale British Invasion.

dvd-valikkoon: Narration Backdrops-levy, kappale Pure and Simple.

Taustalle voi laittaa musiikkia levyiltä Solo Simplicity, kappaleista Blue water, Magic Hat ja Twilight Encounter.

ÄÄNI	KUVA
<p>K 2 min: Lapsia on kannettu kautta aikojen. Kantamisen apuna on käytetty eri aikoina erilaisia välineitä, jotka on valmistettu esimerkiksi nahasta, kankaasta tai puusta. Entisaikaan äidit kantoivat lapsia liinassa mukanaan päivän menoissa, esimerkiksi kirkkomatkoilla ja peltotöissä. Liinassa kantaminen suojasi lasta kylmyydeltä ja vaarallisilta eläimiltä. Lapsi sai myös tarpeeksi ravintoa ja nestettä ollessaan äidin lähellä. Liina muuntui lapsen sängyksi, kun se laitettiin riippumaan katosta tai puun oksasta. Suomessa lapsia kannettiin kangaspussissa tai kulmistaan yhteen solmitussa kankaassa, jota kutsuttiin lakanakiikuksi, vitmiksi tai hurstiksi.</p> <p>Kaupungistumisen ja vaurastumisen myötä lapsen kantaminen liinassa väheni. Kantamista pidettiin rahvaanomaisena. Hippiliikkeen myötä kantaminen tuli uudelleen muotiin ja suosio kasvaa edelleen. Joissakin kulttuureissa äidit ottavat yhä lapset mukaan töihin kantaen heitä eri materiaaleista tehdyissä liinoissa. Afrikan ja Aasian maissa kantoliinat ovat osa äidin päivittäistä pukeutumista: liinan värit valitaan vaatteiden mukaan.</p> <p>Liinoja voi ostaa tai tehdä itse. Materiaalia valitessa tulee huomioida, että kangas antaa</p>	<p>valokuvat. järjestys: 6, 7, 3, 5, 1, 2, 4, 8, 9. n. 10 s/kuva</p> <p>sidontaa taustalle esimerkiksi Frans selkäsidonnessa?</p>

<p>hieman periksi, mutta ei veny liikaa. Liina kiedotaan lapsen ja kantajan kehon ympäri. Liinaa voi käyttää monella eri tavalla ja sidontoja on erilaisia eri ikäisille lapsille. Kantoliinassa lasta voi pitää myös ihokontaktissa. Liinassa vanhempi ja lapsi ovat lähellä toisiaan.</p> <p>Historiahaastattelut Aniko: 1.08.36- 1.09.29, Vilhelmiina: 10.35 -11.20, myös esikoista --- siitä se sitten lähti</p> <p>VÄLIKUVA Arjen apuri</p> <p>K 15s: Lapsen kantaminen kantoliinassa helpottaa arkea monin tavoin; liinassa on mahdollista myös imettää. Lapsen ollessa lähellä vanhempi voi keskittyä muihin asioihin samalla, kun lapsella on hyvä olla. Monet vanhemmat kokevat , että lapsi rauhoittuu liinassa ollessaan.</p> <p>Kantotilanteet A: 1.09.30 - 1.10.10, V: 11.35- 12.07, mä kannan --- loppuu ennen nälkää. F:31.18 - 31.46, A: 1.11.42 – 1.12.17 Järjestys: Aniko, Vilhelmiina, Fanny, Aniko</p> <p>K 5s: Pystyasento edistää lapsen motorista kehitystä ja helpottaa ruoansulatusvaivoja. V: 9.40-10.22 - Loviisan joululoma mahanpurut</p>	<p>Vilhelmiinasta mahd. vähän imetyskuvaa, V: ”Sain tämän liinan lainaan” ja näyttää liinaa.</p> <p>VÄLIKUVA</p> <p>Keittiö-, ulko-, pyykki-, leikkikuvaa..</p> <p>Anikon kantotilanteiden kohdalle Alepa-kuva.</p> <p>Hytkyttelykuvaa/pulautus</p>
--	---

<p>VÄLIKUVA Kietaisuristi2</p> <p>K 5s: Yksi käytetyimmistä sidontatavoista on kietaisuristisidonta, jota voi soveltaa eri tavoin. Kietaisuristisidontaa voi käyttää kaiken ikäisille lapsille.</p> <p>Tässä sidonta tehdään pitkällä trikooliinalla. Aseta liinan keskikohta alavatsalle. Vie liinan päät selän taakse ja laita ne ristiin. Tuo ne sitten olkapäiden yli eteen. Varmista, ettei liina mene kierteelle. Pujota liinan päät vyötäröä vasten kulkevan osan alta ja laita päät ristiin edessä. Kiristä liinaa tarvittaessa. Vie liinan päät taakse ja tee solmu. Jos liinaa riittää, voit tuoda liinan vielä eteen ja tehdä solmun sivulle. Käytä merimiessolmua tai tee umpisolmu. Nosta lapsi olkapäätäsi vasten ja pujota lapsen jalat yksi kerrallaan liinan sisään ristikkäisten kankaiden sisäpuolelle. Levitä kankaat lapsen pepun ja reisien päälle. Lopuksi pujota vyötäröllä kulkeva liinan osa lapsen selän taakse.</p> <p>Pientä vauvaa kantaessa on huolehdittava pään tukemisesta. Ristikkäisten liinujen reunojen on tärkeää ylettyä vauvan polvitaiveisiin, jotta vauvan jalat pysyvät koukussa ja asento tukevana.</p> <p>VÄLIKUVA Lähekkäin</p>	<p>VÄLIKUVA</p> <p>SIDONTA (Anikon sidonta)</p> <p>Sidontakuva äänen tahtiin, tarvii varmaan pysäytellä!</p> <p>M 2.35-2.45</p>
--	---

<p>K 17s: Syli on lapsen paras paikka. Kosketus vaikuttaa positiivisesti lapsen kasvuun ja kehitykseen. Vanhemman läheisyys muistuttaa kohdussa oloa ja lisää lapsen turvallisuudentunnetta. Myös vanhemmat lapset viihtyvät liinakyydissä.</p> <p>Lasten viihtyminen</p> <p>A: 1.10.29 - 1.11.22 Meiän Andi viihtyy --- jatkaa taas kättelemistä.</p> <p>F: 32.33 - 32.47</p> <p>K 10s: Myös vanhempi nauttii lapsen läheisyydestä. Lapsen lähellä olo auttaa vanhempaa tunnistamaan lapsen viestejä.</p> <p>äidit puhuvat läheisyydestä</p> <p>A: 1.12.38 - 1.13.29,</p> <p>V: 14.03- 14.52</p>	<p>VÄLIKUVA</p> <p>Herkkiä läheisyyskuvia</p> <p>Huom! Anikon kommentti loppuu sanoihin ”jatkaa taas kättelemistä”</p>
<p>VÄLIKUVA Koko perheen juttu</p> <p>K 10s: Liinailu on koko perheen juttu. Liinan voi tehdä edullisesti itse, niitä voi kierrättää perheeltä toiselle ja kuka tahansa voi kantaa.</p> <p>Loviisan Mummo V: 12.56-13.32, loppuu sanoihin ”saa olla niin lähellä omaa lapsen lastaan”</p>	<p>VÄLIKUVA</p> <p>M= 6.50 eteenpäin, 0.08-0.14, Einon leikkiä ym.</p>
<p>K 15s: Löydät lisää tietoa kantamisesta Internetistä. Aloittaessasi liinailun voit pyytää vinkkejä kokeneelta liinailijalta. Kokeile</p>	<p>Täytekuva</p>

liinailua, sillä kantaminen kannattaa!	
--	--

Lopputekstit:

Esiintyjät

Vilhelmiina Harja

Loviisa Ala-Hautala

Eino Ala-Hautala

Anikó Lehtinen

Andrea Oksanen

Fanny Menchakov

Frans Menchakov

Marja Lundahl

Kasper Lundahl

Rasmus Lundahl

Kertoja

Lasse Leipola

Käsikirjoitus

Terveystoimittajat:

Mari Juuti

Pia Mehtonen

Tuotantotiimi

Terveystoimittajat:

Mari Juuti

Pia Mehtonen

Mediatekniikan opiskelijat:

Jani Aaltonen

Anna Luukkonen

Jarno Mökkönen

Kiitokset

TtT Leena Hannula

TtM Liisa Rytönen-Kontturi

Yliopettaja Erkki Rämö

Erkki Aalto

Antti Laiho

Juha Matilainen

Heta Kolanen, HUS Naistensairaala

Miska Tikka

Osa valokuvista julkaistu Creative Commons -lisenssillä.

Kuvaajat:

Carutapera

Paul Scot

Kiitokset esiintyjille!

Metropolia Ammattikorkeakoulun logo

Hoitotyön koulutusohjelma

Urbaani vanhemmuus -hanke

Kirje Kantoliinakanavalle

"Olemme terveydenhoitajaopiskelijoita Metropolia Ammattikorkeakoulusta ja teemme opinnäytetyönä videon kantoliinan käytöstä. Video on osa Urbaani Vanhemmuus -hanketta, jonka tavoitteena on edistää lapsiperheiden hyvinvointia.

Tarvitsemme videollemme kantoliinaa käyttäviä esiintyjiä, mielellään äidin ja/tai isän ja alle 1-vuotiaan lapsen. Tarkoituksena olisi kuvata joitakin sidontoja sekä mahdollisesti kuulla kokemuksia kantoliinan käytöstä.

Oletteko kiinnostuneita osallistumaan videon tekoon? Jos ette itse ehdi tai halua osallistua, niin onko teidän mahdollista välittää viestiä keskustelupalstalle tai henkilöille, joiden arvelette olevan kiinnostuneita esiintymään videolla?

Kuvaukset tapahtuvat alkuvuonna 2009 pääkaupunkiseudulla, tarkempi ajankohta selviää lähempänä.

Kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä sähköpostitse tai puhelimitse, niin kerromme mielellämme lisää.

Hyvää syksyn jatkoa!

terveisin

Mari Juuti, mari.juuti (at) metropolia.fi, p. xxx-xxxxxxx

Pia Mehtonen, pia.mehtonen (at) metropolia.fi, p. xxx-xxxxxxx.

LUPA KUVAN KÄYTTÖÖN - sopimus

Lupa koskee Urbaani vanhemmuus-hankkeessa tuotetussa vauvankaa.fi verkkopalvelussa julkaistavissa kuvissa esiintyviä henkilöitä

Luvan osapuolet

Luvan saaja: Metropolia Ammattikorkeakoulu

Luvan myöntäjä: _____

Luvan myöntäjä antaa luvan käyttää valokuva-, ääni- ja videomateriaalia, jossa luvan myöntäjä on osallisena, Metropolia Ammattikorkeakoulun hallinnoimassa vauvankaa.fi verkkopalvelussa.

Materiaalin kuvaus:

Metropolia Ammattikorkeakoulu vastaa siitä, että materiaalia ei käytetä hyvän tavan vastaisesti.

Luvan myöntäjällä on oikeus irtisanoa tämä lupa kuukauden varoitusajalla.

Tätä sopimusta on tehty kaksi samansanaista kappaletta yksi kummallekin sopijapuolelle.

Paikka

Päiväys

Käyttäjä

Tekijä